

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Martyrius Christum in specie leprosi domum portat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

in hac vita, Purgatorij sui poenas pensare posset. Beneficij enim loco, posuit, ægrotare, & huius vitæ cruciatu luere, quod in alteram vitam dilatatum longè sciuit causam esse suppliciorum, acerbiorum. Exaudita est; & ad Iobi imitationem, vlcere pessimo percussa. Et quamquam vlcus illud vnicum erat, tamen grauissimum fuit, quippe quod ori infederat. Quam ob causam non solùm summa erat illi cibi sumendi difficultas, sed etiam nõ sine magno dolore loquebatur. Et quàm molestè illi acciderit ea plaga, vel inde intelligi potest, quòd ijs, qui cum ea sermocinabantur, nauseam vomitumque mouerit. Durauit hæc crux vsque ad mortem Petronillæ, quæ eam equissimo semper animo tulit. Patientiæ & coronæ indicium fuit, quòd grauissima illa oris mephitis, post mortem, in suauissimum illico, ac velut Elysium odorem fragrantiamque fuerit commutata. Hunc Petronillæ morbum atque hanc intolerabilem alijs camerinam Victoria arripuit in vsuram charitatis & tolerantæ prouentum. Nam vsque ad extremum spiritum illi adfuit, dies noctesque inaudito patientiæ ac perseuerantiæ exemplo verbis eam, consilijs, & seruitijs consolans. A qua meritò discunt filix parentibus; filij parentes; subditis superiores, & sani agris succurrere. Siquidem si nulla alia esset morborum causa, hæc sufficeret, vt mortalibus causa patiendi & succurrendi suppeditetur. Ideò alijs ægrotantibus, alij valent, vt inualidis exhibeant charitatem; faciantque, quod sibi fieri vellent, si ipsi decumberent; aut quod fieri volent, cum decumbent.

VII.

Quidam, in hospitali domo, aut Valetudinarijs, exiguæ pecuniolæ causa, non horrent foedissimo morbo laborantibus ministrare. Longè maius lucrum in celo repositum est ijs, qui sola charitate tracti astare ægrotis, eisque inferuire non detreçant. Quamquam id ipsum magni ab ijs faciendum est, quòd in ægrotis ipsi Christo seruiant, qui sæpius ægroti forma se se misericordibus obtulit. De Martyrio D. Gregorius narrat, eum signo crucis panem fecisse crepantem; alij memorant, eum leprosum humeris susceptum ad cœnobium apportasse; iamque non procul distantem clamasse: *Accurrite citò, fratres mei, & portas reserate: frater enim Martyrium Christum Dominum vobis apportat.*

S. Gregor.
lib. 1. cap. 11.
dialog.

portat. Hæc cum dixisset vocaliter, respondit leprosus: *Martyri, quia me non erubuisisti, in terris, neque ego te, in calis, erubescam.* Et cum dicto euanuit, non leprosum se, sed ipsum fuisse Christum significans. Nempe quidquid ægrotis fit, amore Christi, Christo fit olim dicturo: *Infirmus eram, & visitasti me.* Consimili euen. Matth. 25. 36.
 tu, dissimili exordio S. Iulianus leproso sese præbuit hospitem, cuius historia cum sit mirabilis autoritate est firmanda. Sed, ante omnia, evertenda est eorum opinio, qui suarum virium modulo omnia metientes, quidquid audiunt mirabile, fictum esse atque fabulosum arbitratur; quasi diuinæ sapientiæ thesaurus, non altiora consilia & rationes habeat, quàm humana simplicitas assequi possit; aut quasi non soleat esse *mirabilis Deus in sanctis suis*, quibus non rarò extraordinarijs modis conciliat auctoritatem, eaque ipsa reprobentia suæ arcana mortalibus manifestat. Eiuscemodi criticorum nimis sapere volentium incredulitate insuper habita, cum sancto rege dicam: *Narrabo omnia mirabilia tua.* Neque altera me, quæ potest afferri, obiectio deterret, *Narrari scilicet, quod relaturus sum, in Gestis Romanorum, libro utique fabuloso.* Nam etsi inibi narretur, narratur tamen etiam alibi: haberem pro fabula, si inibi solùm narraretur, sed fidem illi facit alius & nominatus & eruditus author. Mos verus est, ut fabulis historiæ misceantur: neque omnia, quæ à fabulosis scribuntur, sunt fabulosa. Alioqui ne Roma quidem esset, quandoquidem ea sæpius à Marone alijsque Poëtis decantatur. Narrandam igitur historiam in hunc ferè modum refert idoneus Psal. 67. 36.
 Author. Psal. 9. 2.
Petrus in Catalogo lib. 3. cap. 56.

S. Iulianus cognomento *Hospes*, venatione in abdita silvæ abductus, ceruum sequebatur, à quo cum iam non procul abesset, eum sagitta icturus; conuertit se se repente fera, atque inusitato prodigio, instar asinæ Balaam, loqui cœpit, ei que parricidium prædixit. Quippe disertis verbis significavit, fore, ut parentes aliquando ipse suos perimeret. Perculit insolita vox juvenem, & criminis magnitudo; quod ut vitaret, fugit, patriamque ultro neus exul deseruit. Sed non poterat diu indoles latere. In Principis cuiusdam aula ita se advena probavit, ut in militiam cum auctoritate missus, mox etiam in belli ducem promoueretur.

VIII.